

Dopisi.

Slavnostni gostje pri slavnosti ptujske Glasbene Matice so bili: Zastopnik bana g. srezki poglavar Dr. Peter Vaupotič; konzervatorij in G M ljubljansko je zastopal g. Dr. Mantuani; mariborsko Gl. M. skladatelj in dirigent g. prof. Vasilij Mirk; celjsko G. M. g. dr. Milan Orožen, Glasbeno društvo v Ljutomeru nadučitelj g. Fran Zacherl, mesno občino ptujsko načelnik mesta g. Vl. Jerše in podžupan g. Pirica in ptujsko gimnazijo ravnatelj dr. Komljanec in drugi. — Ob tej priliki na n sila v pero za naše razmere žalostna ugotovitev, da namreč nimajo izvestni listi — dnevniki smisla za kulturne tekovine, pribojene z žrtvami in težkočami v žilavi borbi enega desetletja, dočim razvijajo ne raznih ubojih, pijanskih ekscesih in ne odnoštili vseh vrst pravbu no fantazijo, kakor, da hočejo kot „vodilni listi“ predstaviti Ptuj široki javnosti in svetu kot pretepaško in razbojniško gnezdo brez vsake umske in srčne kulture. — To je rahel opomin „Jutru“, ki se čita v Ptuj v več sto izvodih in o čigar pravevalcu vemo, da je gotovo sestavil oširno, izčrpno poročilo, katerega so najbrž v Ljubljani „iz razlogov štednje“ okrnili prav provinci jalno in na upravičeno za nero vs. h. Tako se ne sme delati! —

ORMOŽ. — (Nova dravska plovilba ali Orient-express-vožnja po Dravi navzdol in po kopnem v to igah nazaj.) Več nadobudnih mladih mož se je odločilo za vožnjo v Noetovi barki po Dravi navzdol v svrhu znanstvenega proučevanja hudomušnosti dravskih valov in štoroska nitih pečin na dnu Drave. Stari ribički čoln, privezan na bregu Drave, je pokojno sanjal v snujih svoje zimske sanje, ko ga spretne roke mladih mož preobulijo in vzdramijo iz zimskega spanja. „Barkica vstani vozi se z nami grešno ta doč da si zvrčimo — glavobol“. Pa nič zato, če se ta ekspedcija ni posrečila, začetek pa je bil stoji in drugič bo šlo že bolje, ko se vse pomanjklivosti odpravijo. Zalobiti se s proviantom za dva meseca, prav do ramiš, toda pričrati naš stare in izkušene mornare, ter nas tako pustiti na cedilu, to ni prav in se mora popraviti vsaj pri drugi ekspedici, da ne bo kake nepotrebne kritike zaradi zapostavljanja starih mornarjev naše ribiške naselbine ob Dravi. — Mornariški pozdrav: „Hura!“ „Osa“.

Konec tarnanja o krizi v prašičereji!

Ceno prašičem odločuje:

Previdna reja, t. j., da se zredijo in ne obolijo!

To dosežete, ako dodenete k krmi vsaj dvakrat tedensko oblastveno preizkušeni

„MASTELIN“

ki se dobi v vseh trgovinah po Din 3.— in 6.—.

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogo A. KOSEC — Maribor, Tezno.

V Ptuj se dobi „Mastelin“ v trgovini

ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.

Pismo iz Središča.

No ja gospod urednik, se bom pa oglašil k besedi: Sicer sem v Središču velika „nula“, pa kaj to končno koga briga! — Če bi bil agrarni interesent, bi pač šel tistikrat, ko je ta celi „verkl“ bil — tje poslušat, pa to mene nič ne briga. — Briga me pa druga stvar. Po fari je šel glas, da bodo nakupovali bika za — tužno Bosno. To sicer ni tako velika reč, pa sem pustil bika za pleme. Ne morem ga včlaniti v tisto „Aleksičevovo društvo“ ali kako se že reče (saj je v Središču 90 društev, tako, da človek res ne ve, kako se katero imenuje) ker tje ni prave pingavske pasme. Oče mu je bil pravi pingavec, a mati je bila in bo zagorska buša. Tako sem dobil mešanico, za katero ne vem imena, a prošim tem potem vse strokovnjake, da si bika ogledajo, ko se bo pasel v Logu. Siva je pa še druga. Za štibro so mi poslali že dva opomina — pa kje naj vzamem denar, ko pa ni tistih, ki bi kupili bika za tužno Bosno? Kakor sem slišal, bo baje v nedeljo igra, neka francoska stvar, kar bi si rad ogledal že rad tega, ker se baje igralci učijo izgovarjati že po francosko, — a, da bi jim dal vsaj malo zadoščenja za njihov trud, bi si šel pogledat, pa ni denarja ker ni tistih, ki bi kupili bika. Šel bi tudi na Vel. pondeljek pogledat in poslušat koncert, pa bik je v štali, denarnica in grlo pa suhi, kakor bo suhi moj slanik, če skoraj ne bo tistih, ki bi kupili bika za tužno Bosno. Apeli ram tem potem na tistega Sršena, ki je včasih brenčal po Središču, da če že ne more pomagati drugič, pa naj vsaj oti kupi bika za — tužno Bosno. — Pepek! —

Središče. — Mnogo novic imamo iz „totega kraja“ in še bolj mastnih kakor je naša, v krizi cepetajoča živina Marsikdo bo dobil svo del, ker v času, ko se sneg topi in po ganja povsod novo zelenje je tudi čas, da se temu ali onemu grešniku ob žarkih božjega sonca resnice stopi malo na glavi. — Le pridno segajmo po „Narodni Slogi.“ —

ORMOŽ. — Diletanti kole sarskega društva „Zvonček“ — Ptuj je vpisalo dne 10. 4. 1932 po večernah v društveni dvorani v Ormožu gostovanjsko igro „Rezervistova svatba“ komična opereta v 4 dejanjih. Dvorana je bila nabito polna ormožkega občinstva. Vsi igralci b ez iz ene so v svojih vlogah pokazali, da so na odru doma. Prav posebno g. Tomanič Franc je v svoji vlogi na ednika živo in na vse komično podal sliko staro avstrijskih feldvebelnov pri dohodu in odhodu rezervistov k orožnim vajam in pri vežbanju. Pa tudi ostali rezervisti z stotnikom in oficirji vred so v polni meri zažostili pričakovanju publika. G. Sirec Fr je v svoji vlogi kot novoporočenec pokazal hrepenenje in trpljenje novoporočenega moža, ki je takoj po svatbi iztrgan iz naročja svoje komaj poročene ženkce Valenine, hčerke Rožnikove. Pa tudi vse ostale dame na čelu gospe Line Rožnikove s svojim zaljubljenim možem Ga parom so se izkazale kot zelo dobre in spretne diletantinke na ljudskem odru. — Habt acht, gospod paron, prsa fen, da ne bo fedela paronasa, passiert. — Na svindanje! . . . — S. —

„SVEJK“ NA PTUJSKEM ODRU. Drzen poskus za ptujske gledališke razmere se je povprečno posrečil tako v režiji in inscenaciji prav večše roke g.

M. Kauklerja. Hvaležna publika, ki je napolnila Talijin hram je posamezne scene tudi burno akklamirala. Ze mnogokrat širom sveta inscenirana Haškova groteska je doživela svojevrsten triumf. Vpoštevaajoč dejstvo, da so nastopali sami ambiciozni diletanti, mora tudi objektivna kritika biti mileša. kakor pri predstavah poklicnih igralcev. Oderski jezik je bil zelo pomanjkljiv, inscenacija odlična, maske mestoma ze o pogrešene. Stotnik Sagner bi kot mladenič bolje predstavljaj kadeta Bieglerja, ker je bil za svoj čin („šaržo“) mnogo mlajši od pravega stotnika, četudi je bil v igri dober. Svejk se je potrudil biti naravno-smešen in je ze o talentiran dečko za oder. Tovarnar Baranyi pa je pri tipkanju pokazal vneto, da je gledalstvo po umilo, kako more tovarnar, ki je navaien objestno pisati na pisalni stroj. . . . V ostalih vlogah je bil naraven in iskreno-resnjen. Po vstrajnem treningu obeta prav mnogo. — Ostale vloge so bile odigane več ali manj posrečeno in z veliko vnemo za kar je igralcem iskreno čestitati. Ze imo igraškemu odseku „Zvončka“ poglobitve v lepo odersko umetnost, vzlasti pa jim polagamo na srce, da se poglobijo v lepoto pristne slovenske govornice. —

PTUJ. Novost za naše mesto. — Po zgledu drugih mest in radi okolnosti, da imajo že še manjša mesta, kakor je Ptuj, n. pr. Ormož svoj zvočni film — dobimo sko o istega. Isti se bo — po dosedanjih vesteh — oskrboval v režiji tukajšnjega nad vse agilnega D amatičnega društva in Sokola. Počrtati moramo, da po neni ta novost veiko kulturo pridojete za mesto in oko i co. Ta ustanova pa dobi svoj večji pomen še z ozrom na sedanje težke čase, ker na n ni neznano, kako dragocena a matura je potrebna po tuzadnem zakonu, ki predvideva zelo stroge varnosne odrede v izogib ne-reč kakor požara, eksplozije, vnetja filna itd. — n. pr. železobetonska konstrukcija žezen zastor in še marsikaj. Žrtve za te izdatke so velike, vsled česar ni pod etnim ku turin delavcem k izvedbi že sa e ide e ne-le čestitati, ampak že čiti čim večji uspeh. Pripominjamo pa, da so prostori mestnega gledališča ze o neprimerni ter ne odgovarjajo več duhu časa. Mor da merodajni tudi o tem razmišljajo.

PTUJ. Vp a anje ptuj kega tržišča je zelo aktuelno in važno. Vemo sicer, da ne bomo uspeli s svojo k i lso, vendar smo od več strani naprošeni, da sprožimo to delikatno vprašanje z o a. Dosedanji trg leži na hribovitem enu, ki se poraja s svojevrtnim fakom, zvanim „Katzenkopf“. Kot tak je neprimeren za tržišče. Prostor je silno ozek in je tod velika gneča vzlasti ob petkih. P i itivne stonice cvirajo promet in izbe a blaga je silno otežkočena, dočim bi se na širokem prostoru med Slomškovo in Miklošičevo ulico, ki je v Ptuj ne večji prostor lahko nahajalo stalno tržišče. Tržno nadzorstvo bi l hko po vzoru mariborske mestne občine od ed lo, kje se naj prodaja do j ina, (mleko, sir, maslo, vr na itd), jajca, sočve sad e in kje naj bi stale mesarske stonice. Prostora je dovolj, samo dobre vol e in pravega smisla za racionalno ureditve lica mesta je — premalo.

PTUJ. Sloga ptujske nemške marjšine. — Pav svarilen vzgled vse n, ki dvomijo o potrebi prave slo e me ljudmi je edinstveni incident ob priliki vpi zoritve igrokaza „Der wahre Jakob“.

PERJE

kokošje, purje, gosje, račje naravno, s strojem očiščeno in čebano, dobavljiva v vsaki množini

E. VAJDA, Čakovec

Dalje, kupuje ista tvrka vedno vsako množino peruti ne in divljačine.

Tok at so Ptučani pokazali, kako se zna o med seboj — mikastiti. . . . Z oziroma na vse žalostne spomine od leta 1908 dalje, ko so bili Slovenci tarča takih izgedov, moramo ugotoviti, da so se vsi Slovenci prav diskretno odstranili, čim je izbruhnila močna rabuka, kateri ni dal povod morda alkohol, ampak neiztebljivi, podedovani, nedemokracijski „Klassengeist“. Cilindri so frčali po zaku, delile so se prav kr pte, teutonisko sk ene zašni e, n ka nosov je krvave o in psov je padlo za prav lep žek kon. Na koncu koncev je morila poseč vmes budna policija, ki je imela do pol 4. ure zjutraj precej dela. Nepri stranskim opazovalcem ekscesa, katerega je vprizoril „Furor teutonicus“ pa e bil dober nauk o — slogi. Ze o razsodni Nemci pa so na n o opisanem dogodku povedali take komentarje da jih klub k epke sočunosti iz „višjih“ razlogov ne moremo obelodaniti. Ta p ešmentana kriza je pač tudi Ptuj, tako zmešala, da ne vedo, kaj delajo.

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Širite „Narodno Slogo“!

Kdor je z naročnino

v zaostanku, naj isto takoj poravnava, da si s tem zasigura redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna »NARODNA SLOGA« se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Naše naročnike opozarjamo, da znaša: letna naročnina Din 28.— pol letna Din 20.— četrt letna Din 10.— Pri deljenih plačilih pa vsaka številka Din 1.— Na očni no morete nakazati po biankopoložnici, katera se dobi na pošti ter pripisete na isto našo ček številko **16.089.**